III Kõnekäänud.

1. Maa ja taewa wahel. = Kui keegi lind kõrgel ülewal lendas.
2. Ei aimanud. = ei näinud.
3. Weeretab silmast suhu. = nutma.
4. Laaberjahdi pidama. = Kargama ja hüppama.
5. Ülearnetust tegema. = ülekeelt tegema.
6. Naerust tükke täis. = Kes kedagi keelta ei kuula.
7. Oh sa mälu pea. = ei pea meeles.
8. Ila-lõug. = Kui lapsel wahest lõug lige (märg) on, siis ütlekse nii.
9. Oh sa tänamata wasikas. = ei pannud tähelegi, et talle kingiti.
10. Oh sa lamba pea. = et meeles ei pidanud.
11. Oh sa naiste lõunu inimese tükk. = Kui kusagilt üle keele astunud.
12. Ajab nagu konda mööda. = Kes tõise korra ette ei taha muretseda.

IV Rohwariietest.

Kindad on siin meie Hallistes ja Paistu pool, mida meie ema emast ammu allal on hoitud, sõrm ja laba kindad nimede järel. Neid kootakse mitme kirjalisi; laba ehk pea kinnastele, kooti rohkem kirjasid, sõrm kindad kooti ainult ilusate ääredega, mõnedele ka weel tore lippis-lappiline lill kinda selja peale. Kinda kirjad: sea sõrga, wahtre lehe kirja, reesi kirja, sõrmus kirja, maasika lehe kirja, haawa lehe kirja, karu käppa kirja, kassi käppa kirja, lamba silma kirja, koorma kõtta kirja, saa silma kirja, lilliline, täppiline, silmiline j.m.m. kirja. — Hamga kirjad: mee kaaline, toimine, lahane, ooni silmaline, murre toime, pikka toime, lappiline j.m.e. — Wammused kannetakse Paistu pool lühikesed ja laiad, karrad reinste peal ja weel wammuse weered ning ääred